

Armas Rudaitis
Režisierius, 28 m.

2019-07-16, antradienis. 22:32, Vilnius

-1 kelionės diena. Jau daugiau mažiau susidėjau visus daiktus ir esu pasiruošęs. Kažkoks didelis neramumas išvažiuot be Saulės, buvom sutarę su ja visad keliaut kartu, bet esu įsitikinęs, kad viskas bus gerai. Vakar lankėmės pas naujai išrinktą Prezidentą, buvom pirmi jo svečiai Prezidentūroj, šiandien filmavom LRT Opus studijoj Monikos dainą (naudosiu ją kaip filmo garso takelį, bus galima ir atskirą klipą sukalt). Jaučiu didelę atsakomybę sukurti gerą ir prasmingą dokumentiką. Laukia įdomi kelionė su ypatingai motyvuotais žmonėmis. Tikiuosi, kad viskas praeis sėkmingai ir grįšiu su daug geros medžiagos. O svarbiausia, kad viskas būtų gerai Saulytei. Ryt laukia pirmoji kelionės diena! Dar mikrafus reikia patikrint ryte. Labanakt.

#1. 2019-07-18, ketvirtadienis. 14:34, Nur-Sultanas

Vakar įvyko iškilmingas dalyvių išlydėjimas traukinių stoty Vilniuj ir tada iškart išskridom į Kijevaž. Per išlydėjimą lijo. Režisierius Juzėnas davė įvairių patarimų, bet nelabai jų klausiau, nes labai norėjau daugiau pašnekėt su Saule. Labai jos pasiilgau. Atrodo, kad vis dar tęsiasi ta pati ilga diena, dar nenusikroviau medžiagos. Dabar šį tekstą rašau milžiniškose Astanos kapinėse, kur ieškom lietuvių kapų. Kapinių knygoj jau radom lietuviškų pavardžių.

Nur-Sultanas — gigantiškas ir pilnas grandiozinės architektūros, čia mus pasitiko draugiškas ambasadoriaus atstovas. Vakar nufilmavau potencialiai gerą sceną filmui kaip dalyviai žiūri seną filmą. Einu ieškot, kur jie dabar.

#2 2019-07-19, penktadienis. 13:28, Karaganda

Vakar atvykom į Karagandą, kur įsikūrėm lietuvių kilmės vietinio gyventojų kieme. Dabar jau kita diena, laukiame maisto, apsilankėm Karlago muziejuje Dolinkoje.

23:02. Tęsiu dienoraštį. Jau esam stovykloje. Išsimaudėm prūde. Dieną aplankėm Mamyčių kapines, iškart po minėto muziejaus. Tada ieškojom lietuviškų kapų Dolinkos kapinėse, ten Mantas rado vieną kapą, pirmąjį tokį, kuriame antkapio užrašas lietuviškas. Tada ieškojom buvusios masinės kapavietės, norėjau išsikelti droną, bet atvažiavo vietinė policija ir mano skrydis baigėsi vos prasidėjęs. Stengiuosi susikaupti ir nusifilmuoti kuo daugiau įdomios medžiagos. Šiandien nepavyko rasti Jurgio dukters kapo, kurio buvo daug ir ilgai ieškota. Dabar vyrai daro koplytstulpį, einu pafilmuoti.

#3 2019-07-20, šeštadienis 00:39, Karaganda [jau 21 diena]

Ką tik pašnekėjau su Saule, tai ramiau kažkaip pasidarė. Nemaniau, kad taip jos pasiilgsiu. Šiandien t.y. vakar išmokau, kad niekada nereikia prarasti vilties. Egidijus rado Jurgio dukters kapą, kurio visi ilgai ieškojo pagal seną fotografiją. Visiškai nebesitikėjau, kad pavyks rasti, buvo labai jautrus momentas. Dieną galutinai sulaužiau droną. Buvom šachtoje. Daug prifilmavau Dmitrijaus (lietuvių kilmės fotografas, kuris ir dirbo toje šachtoje), tai vėliau trūko vietos. Ryt reik pasiimti daugiau kortelių. Ir nusifilmuoti dar portretų ir dar interviu. Dar šiandien buvom didžiuliame apleistame devynaukščių mieste, kadaise buvusiam prestižiniui sovietiniam rajonui. Labai daug visko. Smegenys jau sunkiai sudoroja informaciją, dar einu pafilmuoti ir numigt, nes ryt laukia dar viena diena Kazachstane.

#4 2019-07-21, sekmadienis. 23:32, Karaganda

Šiandien buvom mišiose lietuviškoje vietinėje bažnyčioje kaip ir pridera sekmadienį, prie vienu kapinių sutikau kazachišką Hitchio pusbrolių, suradau lietuvišką kapą, vėl pilnai prifilmavau 32GB. Dar filmavom linkėjimų perdavimą, bet adresatas jau miręs. Uodai labai puola,

žiauriai pavargau, dronas po susidūrimo su policija pjauna grybą, bet laiko čia liko nedaug, o prasmės daug.

#5 2019-07-22, pirmadienis. 01:33, Karaganda.

Jau laikas miegot, bet lauke dar girdžiu švitrinio garsus. Sumečiau 2 min. medžiagos montažiuką. Šiandien daug filmavau. Pastatėm koplytstulpį, vietinis rusų kilmės senukas pripasakojo istoriją Prostornaje kaime, parodė kur buvo lageris. Tada dar tą atsivežtą kryžių iš gabaliukų sudėliojom. Visi pavargę, bet vistiek įkvepia savo motyvacija. Laukia dar tiek pat dienų, kiek jau praėjo. Einu numigt, nes jau nesiformuoja mintys. Labanakt.

#6 2019-07-23, antradienis. 21:48, Karaganda.

Kažkur nukišau savo tušinuką, besidėdamas daiktus, tai pasiskolinau iš Manto. Šiandien paskutinė diena stovyklavietėj, išvažiuojam į Ekibastūzą. Šiandien pastatė chebra dar vieną koplytstulpį, o aš viską filmavau. Dar prisijungė lietuvių kilmės fotografas iš *National Geographic*. Pasikalbinau visus dalyvius. Susigrūdau visus daiktus į kuprinę. Jau visur viešina tą 2 min. video, kur vakar sukūriau. Grįžęs galėsiu būt kapinių filmavimo profesionalus operatorius. Šiandien tris valandas ryte buvom milžiniškose kapinėse. Mintys. Mano. Kapotos. Svarbu būti čia ir dabar. Ir mėgautis tuo, ką darai. Ir būt geru žmogum. Ir tobulėt kasdien. Šiandien tiek.

#7 2019-07-24, trečiadienis. 13:04, Ekibastūzas

Su traukiniu atvažiuojom iki Ekibastūzo miestelio. Tada ejom su visais daiktais. Apsistojom Tautų namų aktų salėj, dabar repetuoja chebrytė dainas, labai noriu miego, bet chebra labai rėksminga. Šiandien užklupo lietus nepasiruošusį, tai su kedukais klimpau po kapinių klemzynes. Išdalinau Saulės močiutės dovanotus obuolių sūrio gabaliukus (čia tą lauknešėlį,

kur visą laiką nešiojau). Ryt 06:00 keliamės. 06:30 mankšta. Reik pafilmuot kaip visi kelsis. Man rodos, jau visiems važiuoja stogas.

#8 2019-07-25, ketvirtadienis. 22:02, Ekibastūzas

Šiandien buvom kapinėse, paskutinėse bent jau čia, šitam Dievo pamirštam krašte, skendinčiam smoge. Šitam mieste yra didžiausias pasaulyje šachtos bokštas, tolumoje jis matėsi. Užkūrėm paskutinį laužą, Arnoldas sudegino savo šortus. Nufilmavau viską. Dabar užsisakinėjau maistą. Arnoldas padarė staigmeną ir buvom vietinėj pirty. Ji visiškai *damušė*, nes vietiniai labai stipriai davė karščio. Šiandien dar prieš tai buvom vietiniame muziejuje. Pastebėjau, kad VISADA į šį dienoraštį rašiau ir rašau dalykus būdamas totaliai nusikalęs, todėl įrašai tokie pavargę. Laukia kelionė traukiniu į Nur-Sultaną. Bus *fun*.

#9 2019-07-26, penktadienis. 13:42, Nur-Sultanas.

Traukiniu atkeliavom į didžiąją sostinę Nur-Sultaną. Vėl tas pačias kapines, kaip ir pačią pirmą dieną, šukavo chebrytė, rado dar 9 kapus. Dabar eisim į oficialų susitikimą. Miego trūkumas max. Sugebėjau kažkaip nusitrint abiejų kojų kulnus. Žiauriai skauda eit. Filmuoju jau kažkiek iš inercijos. Paskutinį kartą ekspedicijoj visi kartu pavakarieniavom. Ši misija baigiasi, bet laukia daug kitų misijų grįžus atgal į Lietuvą.

#10 2019-07-27, šeštadienis 8:19, Kijevas

Atskridom iš Nur-Sultano į Kijevą, čia reikės laukti septynias valandas iki skrydžio į Vilnių.

Faktai:

- aplankėm 18 kapinių
- radom/sutvarkėm 130 kapų
- pastatyti 2 koplytstulpiai + kryžius
- iš viso nukeliauta 1800km

- nusifilmavau virš 1TB medžiagos